

ปัญหาการบริหารงานของสำนักงานจังหวัด

วิธีการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาปัญหาการบริหารงานนี้ นอกจากจะศึกษาทาง เอกสารต่าง ๆ แล้ว ยังได้จัดทำแบบสอบถามขึ้นอีกส่วนหนึ่ง เพื่อให้การพิจารณาปัญหาเป็นไปอย่างถูกต้องอีกด้วย

๑. ขอบเขตของการศึกษา

๑.๑ การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะกรณีสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์

๑.๒ ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาแยกเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนแรกได้จากสำนักงานจังหวัดทั่ว ๆ ไป และส่วนที่สองได้จากสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์

๑.๓ การศึกษามุ่งศึกษาปัญหาในการบริหารงานของสำนักงานจังหวัดทั้งไปและของสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้งนี้ คือ ปัญหาการบริหารภายในสำนักงาน ปัญหาการคลัง ปัญหาการประสานงานกับหน่วยราชการอื่น ๆ และปัญหาอำนาจหน้าที่

๒. จำนวนกลุ่มที่ใช้ในการศึกษาวิจัย จำนวนกลุ่มที่ใช้เป็นตัวอย่างมีดังนี้ คือ

๒.๑ หัวหน้าสำนักงานจังหวัดทุกจังหวัดยกเว้นกรุงเทพมหานครและจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน ๖๔ คน ส่งแบบสอบถามไป ๖๔ ชุด ได้รับแบบสอบถามคืน ๖๐ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๘๖ ของแบบสอบถามที่ส่งไป

๒.๒ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน ๔ คน การสอบถามใช้การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว และจากการสังเกตการณ์

๒.๓ หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน ๓๖ คน ส่งแบบสอบถามไป ๓๖ ชุด ได้รับคืน ๓๓ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๖๗ ของแบบสอบถามที่ส่งไป

๓. วิธีการรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาวิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลตามวิธีการดังนี้

๓.๑ การสร้างแบบสอบถาม

๓.๑.๑ ศึกษาค้นคว้าเพื่อสร้างแบบสอบถามจากหนังสือ เอกสาร วารสาร และวิทยานิพนธ์

๓.๑.๒ นำเอาข้อมูลที่ได้อศึกษามาจำกัดขอบเขต เป็นหมวดหมู่สร้างแบบสอบถามขึ้นโดยยึดหลักเกณฑ์ในการสร้างว่าต้องครอบคลุมเนื้อหาและถูกต้องตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาและข้อความที่ใช้เป็นการอำนวยความสะดวกของผู้ตอบและผู้ศึกษาวิจัย

๓.๒ แบบสอบถามมีลักษณะ เป็นแบบสอบถาม ๒ ชุดด้วยกัน คือ

๓.๒.๑ แบบสอบถามทัศนคติของส่วนราชการอื่น ๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ มี ๕ ข้อ (โปรดดูภาคผนวก) เป็นคำถามเกี่ยวกับการประสานงานและบทบาทของสำนักงานจังหวัด ลักษณะคำถามเป็นคำถามปิดโดยให้เลือกตอบข้อใดข้อหนึ่ง เพียงข้อเดียวโดยการใส่เครื่องหมาย ✓ ลงหน้าคำตอบ

๓.๒.๒ แบบสอบถามหัวหน้าสำนักงานจังหวัดเกี่ยวกับปัญหาในการบริหารงานของสำนักงานจังหวัด มีทั้งหมด ๒๗ ข้อ (โปรดดูภาคผนวก) แยกออกดังนี้

ข้อ ๑ - ๓ เป็นคำถามเกี่ยวกับสภาพทั่ว ๆ ไปของสำนักงาน ความสนใจของผู้นำราชการจังหวัดที่มีต่อสำนักงานจังหวัดและอำนาจหน้าที่ของหัวหน้าสำนักงานจังหวัด

ข้อ ๔ - ๑๒ เป็นคำถามเกี่ยวกับการประสานงาน

ข้อ ๑๓ - ๑๘ เป็นคำถามเกี่ยวกับการฝึกอบรม

ข้อ ๑๙ - ๑๗ เป็นคำถามเกี่ยวกับห้องปฏิบัติงานของสำนักงาน

ข้อ ๑๘ - ๒๗ เป็นคำถามเกี่ยวกับการเงิน

ลักษณะคำถามทั้งหมดเป็นแบบคำถามปิดโดยให้เลือกตอบข้อใดข้อหนึ่ง เพียงข้อเดียวด้วยการใส่เครื่องหมาย ✓ ลงหน้าคำตอบ

๓.๓ การทดสอบความถูกต้องของแบบสอบถามก่อนจะนำเอาแบบสอบถามไปใช้จริง ผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการทดสอบกับเจ้าหน้าที่สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์และที่ทำการปกครองจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน ๑๘ คน ทั้งนี้คือ ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๐ ครั้งที่สองเมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๐ เพื่อหาข้อบกพร่องและความเข้าใจคำถามตลอดจนความหมายต่าง ๆ

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล จะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีอัตราส่วนร้อยเปรียบเทียบ โดยใช้สูตร

$$P = \frac{F}{N} \times 100$$

$$P = \text{อัตราส่วนร้อย}$$

$$F = \text{จำนวนผู้ตอบคำถามข้อนั้น ๆ}$$

$$N = \text{จำนวนผู้ตอบคำถามทั้งหมดหรือจำนวนตัวอย่างทั้งหมด}$$

ข้อจำกัดของการศึกษาวิจัย

๑. หัวหน้าสำนักงานจังหวัดมีความรู้แตกต่างกันด้านคุณวุฒิการศึกษา การอบรมประสบการณ์ สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันจึงอาจทำให้เกิดผลกระทบบกพร่องต่อการแสดงความคิดเห็นอยู่บ้าง เช่นคนหนึ่งสำเร็จการศึกษาด้านการศึกษาหรือวิทยาศาสตร์ บางคนเคยรับราชการกรมการปกครองมาก่อน บางคนเคยรับราชการครู หรือสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทมาก่อน เป็นต้น

๒. สำนักงานจังหวัดทั่วประเทศมีทั้งสำนักงานที่อยู่ในเขตแทรกซึมของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์และอยู่นอกเขตดังกล่าว

๓. หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดเพชรบูรณ์มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะงานในหน้าที่พื้นความรู้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานน้อย จึงอาจทำให้ข้อมูลไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

การพิจารณาปัญหาได้แยกเป็น ๓ ตอนดังนี้

๑. ปัญหาอันเนื่องจากการจัดตั้งสำนักงานจังหวัด
๒. ปัญหาในการบริหารงานของสำนักงานจังหวัดโดยทั่วไป
๓. ปัญหาในการบริหารของสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์

การเสนอผลการศึกษาวิจัย เสนอเป็นรูปตารางของอัตราส่วนร้อยละ เพื่อแสดงให้เห็นว่าการบริหารงานของสำนักงานจังหวัดนี้มีปัญหาข้อขัดข้องอย่างไร

ปัญหาอันเนื่องจากการจัดตั้งสำนักงานจังหวัด

ปัญหาอุปสรรคในการจัดตั้งสำนักงานจังหวัดได้เสนอไปแล้วในบทที่ ๑ หน้า ๒๑-๒๕ ซึ่งพอสรุปได้ว่า การจัดตั้งสำนักงานจังหวัดนั้นเจ้าหน้าที่บางคนเข้าใจว่าจะเป็นการตั้งหน่วยงานซ้ำซ้อนกับส่วนราชการอื่น ๆ ที่มีอยู่แล้ว เป็นการแบ่งงานของหน่วยงานอื่นมาทำ จะเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณและทรัพยากรบุคคลโดยสิ้นเชิง หน่วยงานเหล่านั้นได้แก่ เργ์รัตพัฒนาชนบทจังหวัด พัฒนาชุมชนจังหวัดที่ทำการปกครองจังหวัด เป็นต้น และจากความเชื่อเช่นนี้จึงทำให้สำนักงานจังหวัดเหมือนหน่วยงานที่มีลักษณะ เป็นส่วนเกินของสังคมในระยะแรก เพราะแต่เดิมนั้นงานของสำนักงานจังหวัดได้กระจัดกระจายไปอยู่กับทุกหน่วยงาน ทั้งนี้เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ของผู้ว่าราชการจังหวัด ฉะนั้น การดำเนินงานของสำนักงานจังหวัดในระยะเริ่มแรกจึงประสบปัญหาอย่างมาก โดยเฉพาะด้านการประสานงานขาดความร่วมมือจากหน่วยงานอื่น ๆ เพราะหน่วยงานเหล่านั้นยังไม่เข้าใจในหลักการจัดตั้งและวิธีการดำเนินงานของสำนักงานจังหวัดนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจทัศนคติของส่วนราชการอื่น ๆ ในจังหวัดที่มีต่อสำนักงานจังหวัด ปรากฏว่า ไม่เห็นด้วยกับความคิดที่ว่า การจัดตั้งสำนักงานจังหวัดเป็นการจัดตั้งหน่วยงานซ้ำซ้อนหน่วยงานอื่น ๆ

ตารางที่ ๑ อัตราส่วนร้อยละของส่วนราชการประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ที่มีทัศนคติ
ไม่เห็นด้วยกับความคิดที่ว่า การจัดตั้งสำนักงานจังหวัดขึ้นนั้นเป็นการ
ตั้งหน่วยงานซ้ำซ้อน

คำตอบ	ส่วนราชการ	
	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยที่สุด	๑	๓.๐๓
เห็นด้วย	๒	๖.๐๖
ไม่เห็นด้วย	๑๘	๕๔.๕๔
ไม่เห็นด้วยที่สุด	๑๒	๓๖.๓๖
รวม	๓๓	๑๐๐

จากตารางที่ ๑ แสดงให้เห็นว่าหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดที่ไม่เห็นชอบด้วย
กับความคิดที่ว่า การจัดตั้งสำนักงานจังหวัดขึ้นนั้นเป็นการตั้งหน่วยงานซ้ำซ้อนจำนวนร้อยละ ๕๔.๕๔
ที่ไม่เห็นด้วยที่สุดร้อยละ ๓๖.๓๖ ส่วนที่เห็นด้วยและเห็นด้วยที่สุดมีเพียงร้อยละ ๖.๐๖ และ ๓.๐๓
ตามลำดับ ฉะนั้น จึงสรุปได้ว่าการจัดตั้งสำนักงานจังหวัดขึ้นนั้นมิใช่เป็นการจัดตั้งหน่วยงานซ้ำซ้อน
แต่เหตุที่ทำให้การดำเนินงานของสำนักงานจังหวัดไม่ได้ผลเท่าที่ควรน่าจะมีสาเหตุจากเหตุอื่น ๆ
มากกว่า

ปัญหาในการบริหารงานของสำนักงานจังหวัดโดยทั่วไป

ปัญหาการบริหารงานของสำนักงานจังหวัดโดยทั่วไปนั้นพอจะแยกได้ ๔ ประการ, คือ

๑. ปัญหาการบริหารภายในสำนักงานจังหวัด
๒. ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่
๓. ปัญหาการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ
๔. ปัญหาทางการเงิน

๑. ปัญหาการบริหารภายในสำนักงานจังหวัด

ตารางที่ ๒ อัตราร้อยละของหัวหน้าสำนักงานจังหวัดที่ไม่เห็นด้วยกับความคิด
ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดให้ความสำคัญแก่สำนักงานจังหวัดน้อยเกินไป

คำตอบ	สำนักงานจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๘	๖.๖๗
เห็นด้วย	๘	๑๓.๓๓
ไม่เห็นด้วย	๒๐	๓๓.๓๓
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๒๔	๔๐.๐๐
รวม	๖๐	๑๐๐

เมื่อการปฏิบัติงานของสำนักงานจังหวัดไม่ได้ผล ผู้ปฏิบัติมักจะปกปิดพฤติกรรมของตน
โดยปกปิดความรับผิดชอบไปที่ผู้ว่าราชการจังหวัด โดยกล่าวว่า การที่สำนักงานจังหวัด
ปฏิบัติงานล้มเหลวสืบเนื่องมาจากกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ให้ความสนใจที่จะใช้เจ้าหน้าที่
ของสำนักงานจังหวัดให้ปฏิบัติงานและแนวความคิดดังกล่าวนี้ยังคงแพร่หลายทั่วไป

จากตารางที่ ๒ จะเห็นได้ชัดว่ามีความขัดแย้งกับความคิดดังกล่าว เพราะจากผล
การสำรวจหัวหน้าสำนักงานจังหวัดทั่วประเทศได้ให้คำตอบยืนยันว่าความคิดดังกล่าวไม่เป็น
ความจริง (ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งร้อยละ ๔๐.๐๐ ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๓๓.๓๓ ส่วนที่เห็นด้วย
และเห็นด้วยที่สุดร้อยละ ๑๓.๓๓ และ ๖.๖๗ เท่านั้น) จากผลดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่ายังมี
สำนักงานจังหวัดบางแห่งซึ่งมีปัญหาในการบริหารงานภายในสำนักงานเพราะเหตุที่ผู้ว่าราชการ
จังหวัดไม่สนใจการดำเนินงานของสำนักงาน

ตารางที่ ๓ อัตราส่วนร้อยละของผู้นำราชการจังหวัดที่ไปลัดอำนาจมาทำหน้าที่
อักษร เลข

คำตอบ	สำนักงานจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ
ไม่	๗	๑๑.๖๗
ไม่ใช่	๕๓	๘๘.๓๓
รวม	๖๐	๑๐๐

ตารางที่ ๔ อัตราส่วนร้อยละของผู้นำราชการจังหวัดที่ให้ความสำคัญและใช้ประโยชน์
จากเจ้าหน้าที่สำนักงานจังหวัดในการบริหารงานอย่างเต็มที่

คำตอบ	สำนักงานจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๓๔	๕๖.๖๗
เห็นด้วย	๒๒	๓๖.๖๖
ไม่เห็นด้วย	๓	๕
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๑	๑.๖๗
รวม	๖๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๓ และ ตารางที่ ๔ เป็นผลเนื่องมาจากตารางที่ ๒ เพราะแสดงให้เห็นว่าผู้นำราชการจังหวัดใ้มองเห็นความสำคัญของสำนักงานจังหวัดจึงได้ลัดอำนาจ

เรียกปลัดอำเภอขึ้นไปช่วยราชการจังหวัดในตำแหน่งอักษร เลข แม้ว่าจะมีบางจังหวัดที่ยังทำอยู่บ้าง อาจจะเป็นเพราะจังหวัดนั้นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดน้อย ไม่เพียงพอกับงานและประกอภกับงานในหน้าที่อักษร เลขนั้นบางครั้งจะต้อง ออกท้องที่ติดตามผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งอาจจะทำงานในสำนักงานจังหวัดที่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดน้อย ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงได้เรียกปลัดอำเภอไปช่วยราชการในหน้าที่อักษร เลข

ตารางที่ ๕ อัตราส่วนร้อยละของสำนักงานจังหวัดที่เห็นว่าสำนักงานจังหวัดเป็นหน่วยงานใหม่ การปฏิบัติงานอยู่ในระยะเริ่มต้น เจ้าหน้าที่ภายในสำนักงานส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจงานของสำนักงานจังหวัดและยัง สับสน ต่องานในหน้าที่ของตน

คำตอบ	สำนักงานจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๑๔	๒๓.๓๔
เห็นด้วย	๒๔	๔๐
ไม่เห็นด้วย	๒๐	๓๓.๓๓
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๒	๓.๓๓
รวม	๖๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๕ จะเห็นได้ว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจในการปฏิบัติงานของตนไม่เข้าใจงานในหน้าที่ของตน ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากสำนักงานจังหวัดเป็นหน่วยงานใหม่การดำเนินงานอยู่ในภาวะเริ่มต้น ประกอบกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดส่วนใหญ่มีประสบการณ์ต่าง ๆ กัน ความคิดต่าง ๆ จึงไม่ผสมผสานกัน บางแห่งเกิดการแตกแยกกันในด้านความคิดเหล่านี้เป็นปัญหาที่ทำให้การดำเนินงานของสำนักงานจังหวัดต้องหยุดอยู่กับที่ ฉะนั้นการฝึกอบรมเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดมีความรู้ความสามารถเพิ่มเติมจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ส่วนกลางจะได้เร่งดำเนินการ

ตารางที่ ๒ อัตราส่วนร้อยละของสำนักงานจังหวัดจำแนกตามความเห็น ควรจัดให้มีการฝึกอบรมวิธีการทำงานเกี่ยวกับงานของสำนักงานจังหวัดให้แก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัด

คำตอบ	สำนักงานจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ
เห็นควยอย่างยิ่ง	๓๔	๕๖.๖๗
เห็นควย	๒๖	๔๓.๓๓
ไม่เห็นควย	—	—
ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	—	—
รวม	๖๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๒ แสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดมีความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมวิธีการทำงานเกี่ยวกับงานในหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดอย่างมาก (เห็นควยอย่างยิ่งร้อยละ ๕๖.๖๗ เห็นควยร้อยละ ๔๓.๓๓ ไม่มีจังหวัดใดตอบไม่เห็นควย)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗ อัตราส่วนร้อยละ ของสำนักงานจังหวัดจำแนกตามเหตุผลที่ว่า เหตุที่ทำให้ข้าราชการสำนักงานจังหวัดปฏิบัติงานเฉื่อย คือ ระบบการพิจารณาความดีความชอบของข้าราชการกรณี ๒ ชั้น กรณีพิเศษ ซึ่งมีโควตาจำกัดทำให้ไม่มีความมั่นใจที่จะทำงาน แข่งขันกัน

คำตอบ	สำนักงานจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๔๔	๗๓.๓๓
เห็นด้วย	๑๐	๑๖.๖๗
ไม่เห็นด้วย	๓	๕
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๓	๕
รวม	๖๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๗ แสดงให้เห็นว่าการพิจารณาเงินเดือนข้าราชการมีผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการอย่างมาก เพราะหากข้าราชการไม่มีความมั่นใจว่าการที่ตนได้ปฏิบัติงานไปอย่างเต็มที่ได้รับความเห็นคเห็นชอบตราครุฑนั้นจะได้ผลตอบแทนเพียงใด ตามหลักจิตวิทยาที่ว่า มนุษย์ทุกคนมีความเห็นแก่ตัว เป็นอันดับแรกด้วยกันทั้งสิ้น และหลักฐานทางการบริหารที่ว่า Equal Pay For Equal Works ข้าราชการไม่มีความกระตือรือร้น ไม่มีสิ่งเร้าที่จะกระตุ้นให้ปฏิบัติงานแข่งขันกันเพราะทำงานไปมากน้อยอย่างไรผลตอบแทนย่อมเท่ากัน เมื่อสิ่งนี้คือได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนคนละ ๑ ชั้น และสิ่งเหล่านี้จะเป็นปัญหาทำให้สำนักงานจังหวัดต้องปฏิบัติงานอย่างฝืดเคือง เหมือนการเดินทางถอยหลัง

ตารางที่ ๔ อัตราส่วนร้อยละของสำนักงานจังหวัดจำแนกตามสำนักงานจังหวัด
ควรมีห้องปฏิบัติการแยกต่างหากจากห้องปฏิบัติงานประจำเป็นห้อง
เฉพาะ

คำตอบ	สำนักงานจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๔๕	๗๕
เห็นด้วย	๑๒	๒๐
ไม่เห็นด้วย	๓	๕
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	—	—
รวม	๖๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔ แสดงว่า สำนักงานจังหวัดในฐานะที่เป็นฝ่ายประสานงาน
โครงการและแผนต่าง ๆ ของจังหวัดการรายงานข้อมูลต่าง ๆ นั้นจำเป็นต้องใช้ห้อง
ปฏิบัติการ (Operations Room) เพื่อแสดงผลงานสถิติ ข้อมูล ตาราง กราฟ อื่น ๆ
เพื่อความเหมาะสมกับการ เป็นศูนย์กลางของจังหวัดโดยแท้จริง แต่สำนักงานจังหวัดส่วนใหญ่
ยังขาดห้องปฏิบัติการ ดังกล่าวจึงใช้ห้องปฏิบัติงานประจำ เป็นห้องปฏิบัติการด้วยทำให้ทำงาน
คับแคบไม่เหมาะสม เมื่อต้องการทราบข้อมูลสถิติต่าง ๆ ของจังหวัดจึงต้องค้นหากันลำบาก
เพราะห้องปฏิบัติงานประจำเป็นห้องแคบ ๆ จะทำแผนภูมิต่าง ๆ จึงมีอาจทำได้ครบทุกขั้นตอน
ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องมีห้องปฏิบัติการแยกออกจากห้องปฏิบัติงานประจำเป็นห้อง เฉพาะเพื่อความ
สะดวกในการ เก็บข้อมูลของ จังหวัดและพร้อมที่จะคัดแปลง เป็นห้องบรรยายสรุปเมื่อมีเจ้าหน้าที่
ระดับกลาง ไปตรวจเยี่ยม หรือตรวจงานที่จังหวัด

ห้องปฏิบัติการนี้เป็นปัญหาเกือบทุกจังหวัด เพราะส่วนใหญ่จะใช้ห้องประชุมจังหวัด เป็นห้องปฏิบัติการ และห้องประชุมจังหวัดนั้นส่วนราชการทุกส่วนราชการจะใช่ว่างกัน ฉะนั้นเมื่อส่วนราชการอื่น ๆ ต้องการใช้ห้องประชุมจังหวัด ห้องปฏิบัติการของสำนักงาน จังหวัดจึงต้องรื้อออก ทำให้เสียงปรมาณในการจัดทำ และเกิดความเบื่อแก่ผู้ปฏิบัติงาน

ตารางที่ ๕ อัตราส่วนร้อยละของสำนักงานจังหวัดจำแนกตามการเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอกับปริมาณงานที่มีอยู่

คำตอบ	สำนักงานจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๓๘	๖๓.๓๔
เห็นด้วย	๑๓	๒๑.๖๗
ไม่เห็นด้วย	๕	๘.๓๓
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	—	—
รวม	๖๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๕ ปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งในการบริหารงานของสำนักงานจังหวัด อยู่ที่จำนวนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอกับปริมาณงานที่เพิ่มขึ้น บางจังหวัดมีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ ๑๐ คน ๘ คน ๕ คน แม้จะเป็นการกระจายอัตรากำลังออกไปตามสภาพของแต่ละจังหวัดก็ตาม แต่ถ้ามองถึงคำว่า "งาน" แล้ว จะมากหรือน้อยต้องอาศัยเวลาและเจ้าหน้าที่เป็นผู้ปฏิบัติ ฉะนั้น จึงทำให้จังหวัดที่มีกำลังเจ้าหน้าที่น้อยต้องทำงานหนัก เจ้าหน้าที่ที่มีอยู่แต่ละคนต้องรับผิดชอบงานในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งทำให้การปฏิบัติงานได้ผลไม่ดีเท่าที่ควร

สรุปปัญหาในการบริหารงานภายในสำนักงานจังหวัดของสำนักงานจังหวัดทั่วไป
มีปัญหาคือ

๑. ปัญหาผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ให้ความสนใจที่จะใช้ประโยชน์จากสำนักงาน
เท่าที่ควร
๒. ปัญหาเจ้าหน้าที่สำนักงานจังหวัดไม่เข้าใจการปฏิบัติงานและงานในหน้าที่ของ
สำนักงานจังหวัด
๓. ปัญหาการพิจารณาความดีความชอบประจำปี
๔. ปัญหาอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอกับปริมาณงาน
๕. ปัญหาการจัดห้องปฏิบัติการ (Operations Room)

๒. ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่

ตารางที่ ๑๐ อัตราส่วนร้อยละของสำนักงานจังหวัด แสวงถึงการปรับปรุง
กฎหมายให้หัวหน้าสำนักงานจังหวัดมีอำนาจเหมือนหัวหน้าส่วน
ราชการทั่วไป

คำตอบ	สำนักงานจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๘๘	๘๑.๖๗
เห็นด้วย	๑๐	๑๖.๖๖
ไม่เห็นด้วย	—	—
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๑	๑.๖๗
รวม	๑๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๑๐ แสดงว่า หัวหน้าสำนักงานจังหวัดยังไม่มีฐานะเป็นหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าส่วนราชการที่แท้จริงของสำนักงานจังหวัดคือ ผู้ว่าราชการจังหวัดตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ว่าด้วยเรื่องกฎหมาย ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๑๕ เป็นระเบียบบริหารราชการแผ่นดินแทน ซึ่งได้ระบุในข้อที่ ๕๕ ว่า สำนักงานจังหวัดมีหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของจังหวัดนั้น มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบ ฉะนั้น หัวหน้าสำนักงานจังหวัดจึงเป็นเพียงเจ้าหน้าที่คนหนึ่ง ของสำนักงานจังหวัดเท่านั้น มีแต่หน้าที่ความรับผิดชอบแต่ไม่มีอำนาจในการบริหารงานต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดอัตรากำลัง เจ้าหน้าที่สำนักงานจังหวัดขึ้น เพื่อให้เป็นคณะทำงานของผู้ว่าราชการจังหวัดและเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระงานประจำของผู้ว่าราชการจังหวัด แต่ในทางปฏิบัติงานบางอย่างภายในสำนักงาน เช่น การอนุญาตข้าราชการลา หรือการอนุมัติเงินเบียดเบียนเงินทาง ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องเป็นผู้ดำเนินการ เพราะหัวหน้าสำนักงานจังหวัดยังไม่มีอำนาจหน้าที่เหมือนหัวหน้าส่วนราชการ

การดำเนินงานที่มีผู้บังคับบัญชาเป็นชั้นตอนนั้น แม้ว่าจะเป็นการดำเนินงานที่ดี แต่ถ้ามียุติตอนมากเกินไปไม่มีการกระจายอำนาจไปบ้างจะทำให้เกิดการล่าช้าในการดำเนินงาน เช่นการติดตามโครงการต่าง ๆ ตามแผนพัฒนาจังหวัด หรือการสำรวจข้อมูลระดับ หมู่บ้าน ตำบล การขออนุญาตออกท่องเที่ยวไปราชการ ต้องรอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อนุมัติจึงจะปฏิบัติงานได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓. ปัญหาการประสานงานกับส่วนราชการต่าง ๆ

ตารางที่ ๑๑ อัตราส่วนร้อยละของสำนักงานจังหวัด จำแนกตามส่วนราชการอื่น ๆ
ยังไม่เข้าใจงานของสำนักงานจังหวัดเท่าที่ควร จึงได้รับความร่วมมือ
ในการประสานงานน้อย

คำตอบ	สำนักงานจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๑๒	๒๐
เห็นด้วย	๒๕	๔๑.๖๗
ไม่เห็นด้วย	๑๘	๓๐
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๕	๘.๓๓
รวม	๖๐	๑๐๐

เนื่องจากสำนักงานจังหวัดเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่ หน่วยราชการอื่น ๆ
ยังไม่รู้จักที่จนบางหน่วยงานคิดว่าการจัดตั้งสำนักงานจังหวัดขึ้นเป็นการตั้งหน่วยงานซ้ำซ้อน
และการดำเนินงานของสำนักงานจังหวัดยังไม่เป็นที่ประทับใจของแต่ละหน่วยงาน ลักษณะ
เด่นชัดในการปฏิบัติงานไม่มี เป็นการปฏิบัติงานทั่วไป เรียกได้ว่างานของสำนักงาน
จังหวัดครอบคลุมมากจนไม่มีลักษณะเด่นของตนเอง งานทุกอย่างที่สำนักงานจังหวัดเป็น
เจ้าของ เรื่องส่วนใหญ่จะเป็นไปในรูปการประสานงานเท่านั้น การปฏิบัติงานของสำนักงาน
จังหวัดต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ที่คล่องตัวมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีเยี่ยม แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ทัน
สถานการณ์ ฉะนั้นการดำเนินงานของสำนักงานจังหวัดจะมีประสิทธิภาพได้ต้องอาศัย
ความร่วมมือจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง

จากตารางที่ ๑๑ แสดงว่าส่วนราชการอื่น ๆ ยังไม่เข้าใจงานของสำนักงานจังหวัดจึงได้รับความร่วมมือในการปฏิบัติงานน้อย ทำให้การปฏิบัติงานของสำนักงานจังหวัดประสบกับปัญหาในการประสานงานอย่างหนัก ทั้งนี้เพราะสำนักงานจังหวัดเป็นเพียงศูนย์กลางในการดำเนินงานของผู้ว่าราชการจังหวัดและประสานงานให้ส่วนราชการต่าง ๆ ปฏิบัติงาน โดยไม่มีการซ้ำซ้อนกัน

ตารางที่ ๑๒ อัตราส่วนร้อยละของสำนักงานจังหวัด จำแนกตามการประสานงานกับส่วนราชการอื่น ๆ โดยใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวมากกว่าโดยหน้าที่

คำตอบ	สำนักงานจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๒๔	๔๖.๖๗
เห็นด้วย	๒๒	๓๖.๖๗
ไม่เห็นด้วย	๑๐	๑๖.๖๖
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	—	—
รวม	๖๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๑๒ การประสานงานที่ดีนั้นต้องใช้ความสามารถในหลาย ๆ ด้าน และที่นิยมกันมากที่สุดคือการใช้ความสัมพันธ์ เป็นการส่วนตัวหรือการใช้หลักมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งสำนักงานจังหวัดส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๔๖.๖๗) ใช้วิธีการประสานงานแบบความสัมพันธ์ส่วนตัวโดยเฉลี่ย

การประสานงานของสำนักงานจังหวัดจำเป็นต้องปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถิติข้อมูล
ทุก ๆ ด้านของจังหวัด แต่สำนักงานจังหวัดยังขาดความรู้ความสามารถในด้านวิชาการสถิติ
เศรษฐศาสตร์ สำนวนและวิจัยต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาให้สำนักงานจังหวัดทำงาน
ล่าช้าในการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนหรือวิเคราะห์โครงการต่าง ๆ

๔. ปัญหาทางการเงิน

ตารางที่ ๑๓ อัตราส่วนร้อยละของสำนักงานจังหวัด จำแนกตามเหตุผลที่การ
ปฏิบัติงานฝ่ายประสานโครงการของสำนักงานจังหวัดไม่สัมฤทธิ์ผล
สืบเนื่องจากการขาดเงินงบประมาณสนับสนุน

คำตอบ	สำนักงานจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๔๓	๙๑.๖๗
เห็นด้วย	๑๕	๒๕
ไม่เห็นด้วย	๒	๓.๓๓
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	—	—
รวม	๖๐	๑๐๐

ฝ่ายประสานโครงการของสำนักงานจังหวัดดำเนินการจัดทำแผนและโครงการ
ในการพัฒนาจังหวัด และเป็นหน่วยงานที่รวบรวมแผนงานและโครงการจากหน่วยงานต่าง ๆ
เป็นศูนย์ประสานแผนงานและโครงการทั่วจังหวัด ทั้งภาคเอกชนและราชการ แต่การที่
โครงการต่าง ๆ จะดำเนินไปได้ปัจจัยสำคัญคือ ต้องอาศัยงบประมาณ แต่สำนักงานจังหวัด
ยังขาดปัจจัยสำคัญคืองบประมาณที่จะสนับสนุน และงบประมาณซึ่งเป็นส่วนขององค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดนั้นต่างมีไม่เพียงพอในการพัฒนาอยู่แล้ว และยังคงของงบประมาณอุดหนุนเฉพาะกิจ

จากส่วนกลาง อยู่เสมอ การที่ฝ่ายประสานแผนงานและโครงการจังหวัดจะดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพควรมีเงินงบประมาณจากส่วนกลางให้การสนับสนุน เพื่อให้โครงการและแผนงานต่าง ๆ ที่จังหวัดจัดทำนั้นมีทางเป็นไปได้ จากผลของการวิจัยปรากฏว่าสำนักงานจังหวัดร้อยละ ๘๑.๒๗ เห็นด้วยกับการจะให้ส่วนกลางสนับสนุนในค่านงบประมาณสนับสนุนโครงการซึ่งฝ่ายประสานงานโครงการสำนักงานจังหวัดจัดทำขึ้น

จากตารางที่ ๑๓ จะเห็นได้ว่าสำนักงานจังหวัด จำนวนร้อยละ ๗๑.๒๗ เห็นด้วยกับเหตุผลที่ว่าฝ่ายประสานโครงการสำนักงานจังหวัดทำงานขาดประสิทธิภาพเพราะขาดงบประมาณสนับสนุน แต่ข้อที่น่าสังเกต เมื่อค้นปี ๒๕๒๒ รัฐบาลได้อนุมัติให้จ่ายเงินงบประมาณดำเนินการตามโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาจังหวัดของแต่ละจังหวัด และจังหวัดต่าง ๆ ใ้ได้รับงบประมาณดังกล่าวไปดำเนินการซึ่ง เป็นผลดีต่อการปฏิบัติงานของสำนักงานจังหวัด ทำให้หน่วยงานต่าง ๆ และประชาชนรู้จักสำนักงานจังหวัดดีขึ้น มองเห็นบทบาทสำคัญของสำนักงานจังหวัดมากขึ้น

ตารางที่ ๑๔ อัตราส่วนร้อยละของสำนักงานจังหวัด จำแนกตามเหตุผลที่ทำให้การดำเนินงานของสำนักงานจังหวัดล่าช้าเพราะขาดเครื่องมือในการทำงาน

คำตอบ	สำนักงานจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๕๕	๘๖.๒๗
เห็นด้วย	๒	๓.๓๓
ไม่เห็นด้วย	—	—
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	—	—
รวม	๖๐	๑๐๐

การปฏิบัติงานนั้น เครื่องมือเครื่องใช้ เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ เมื่อมีคนที่มีความสามารถ มีทุน มีการบริหารงานเกิดขึ้น แต่ถ้าขาดปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ คือ เครื่องมือเครื่องใช้แล้ว การดำเนินงานจะล้มเหลว สำนักงานจังหวัดลำปางยังไม่ก้าวหน้าให้ทันสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้ง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ต่างพยายามที่จะเร่งเร้าการปฏิบัติงานอย่างไรก็ตาม การดำเนินงานก็ยังล่าช้าอยู่ดีทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการขาดเครื่องมือในการทำงาน เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องอัดโรเนียว เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องปรุกระดาษ เครื่องคิดเลข เครื่องตัดกระดาษ ตลอดจนตู้เก็บเอกสาร เครื่องเขียนแบบพิมพ์ต่าง ๆ รถยนต์ประจำสำนักงาน

การปฏิบัติงานของสำนักงานจังหวัดจะหยุดอยู่กับที่หรือจะปฏิบัติงานเพียงในสำนักงานอย่างเดียวไม่ได้ ต้องมีการประสานงานกับหน่วยราชการต่าง ๆ รัฐวิสาหกิจและภาคเอกชน และหน่วยราชการต่าง ๆ นั้นมิได้มีเฉพาะบริเวณศากลางที่ตั้งสำนักงานจังหวัดเท่านั้น บางแห่งอยู่ห่างไกลถึงมากต้องเสียเวลาเดินทางหลาย ๆ ชั่วโมง เป็นต้น ฉะนั้นการปฏิบัติงานจึงต้องมีรถยนต์เป็นพาหนะประจำสำนักงาน และการติดต่อประสานงานดังกล่าวเป็นการสม่ำเสมอ มิใช่เป็นการบางครั้งบางคราวเท่านั้น จากผลการสำรวจปรากฏว่าร้อยละ ๕๕.๓๓ มีความเห็นว่ารถยนต์ประจำสำนักงานเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องมี อีกประการหนึ่งสำหรับฝ่ายเลขานุการของสำนักงานจังหวัด งานเกี่ยวกับการเวียนหนังสือสมัครสมัครระเบียบ ขอนบังคับ หรือกฎหมายบางอย่าง เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องเวียนให้ทุกส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และธุรกิจเอกชนที่สำคัญต้องทราบ แต่สำนักงานไม่มีเครื่องมือในการติดต่อจะให้หน่วยราชการต่าง ๆ มารับเรื่องเองนั้นจะทำให้เสียเวลาในการปฏิบัติงานประจำของแต่ละหน่วยงาน จึงเป็นหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดที่จะบริการส่งให้ เนื่องจากสำนักงานจังหวัดประสบปัญหาเรื่องพาหนะดังกล่าว เรื่องต่าง ๆ จึงมักล่าช้าเสมอเพราะค้างอยู่ที่สำนักงานจังหวัด

จากตารางที่ ๑๔ แสดงให้เห็นว่าสำนักงานจังหวัดส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๘๖.๖๗) ไม่อาจทำงานสนองตอบนโยบายของจังหวัดหรือของรัฐบาลได้อย่างรวดเร็วได้ ทั้งนี้เพราะขาดวัสดุอุปกรณ์ใช้ในการดำเนินงาน

ตารางที่ ๑๕ อัตราส่วนร้อยละของสำนักงานจังหวัด จำแนกตามส่วนกลาง
 ครอบงำถึงประมาณให้จังหวัดเป็นผู้ดำเนินการจัดซื้อเครื่องเขียน
 แบบพิมพ์เอง

คำตอบ	สำนักงานจังหวัด	
	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๕๐	๘๓.๓๓
เห็นด้วย	๕	๑๕
ไม่เห็นด้วย	๑	๑.๖๗
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	—	—
รวม	๖๐	๑๐๐

เครื่องเขียนแบบพิมพ์ต่าง ๆ นับว่ามีความจำเป็นมากที่สุดสำหรับการปฏิบัติงาน
 ราชการ เพราะงานราชการ เป็นงานเกี่ยวกับงานหนังสือโดยเฉพาะ สำหรับเครื่องเขียน
 แบบพิมพ์ของสำนักงานจังหวัดทั่วไปนั้น ที่ถือปฏิบัติกันอยู่ส่วนกลางจะเป็นผู้จัดซื้อแล้วส่งไป
 จังหวัดต่าง ๆ ตามคำขอ แต่เครื่องเขียนแบบพิมพ์ต่าง ๆ ทั้งกล่าวที่ส่วนกลางส่งไปให้
 เมื่อเทียบราคากับราคาของในท้องถิ่นแล้วไม่แตกต่างกันมากนัก (ผลจากการสำรวจสำนักงาน
 จังหวัดร้อยละ ๕๕ ตอบว่าไม่แตกต่าง ร้อยละ ๑.๖๗ ตอบว่าแตกต่าง) แต่การที่ส่วนกลาง
 จัดซื้อเครื่องเขียนแบบพิมพ์ส่งให้สำนักงานจังหวัดนั้นต้องเสียค่าขนส่งและบางรายการที่ส่ง
 ไปให้ไม่ตรงกับความต้องการของสำนักงานจังหวัดขอหรือบางครั้งตรงตามรายการที่ขอไป
 แต่คุณภาพไม่ตรงกับความต้องการ เป็นต้น (ผลจากการสำรวจสำนักงานจังหวัดร้อยละ ๕๕.๓๓
 ตอบว่าไม่ตรงตามความต้องการ ร้อยละ ๖.๖๗ ตอบว่าตรง) เมื่อมีปัญหากเกิดขึ้นดังนี้
 การดำเนินงานต่าง ๆ ของสำนักงานจังหวัดบางครั้งต้องหยุดชะงักไป หรือบางสำนักงาน

อาจใช้วิธีการต่าง ๆ ที่จะได้เครื่องเขียนแบบพิมพ์มาใช้ไม่ว่าจะเป็นการเรียกรายเงินเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเพื่อจัดซื้อ การไปเปิดเครดิตตามบริษัทห้างร้านในท้องถิ่น หรือการที่หัวหน้าสำนักงานจังหวัดจัดซื้อเพียงคนเดียว เหล่านี้เป็นการสร้างปัญหาให้แก่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานที่ต้องเจียดจ่ายเงินเดือนเพื่อความเร็วของงาน และอาจเป็นช่องทางให้เกิดการคอร์รัปชันต่อไปอีกได้ ฉะนั้นเพื่อความสะดวกทั้งสองฝ่ายคือทั้งส่วนกลางและจังหวัด และเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงานราชการส่วนกลางจึงควรอนุมัติงบประมาณให้จังหวัดเป็นผู้ดำเนินการจัดซื้อเครื่องเขียนแบบพิมพ์เอง

จากตารางที่ ๑๕ จะเห็นได้ว่า สำนักงานจังหวัดร้อยละ ๘๓.๓๓ มีความเห็นว่า ส่วนกลางควรอนุมัติให้จังหวัดเป็นผู้ดำเนินการจัดซื้อเครื่องเขียนแบบพิมพ์เอง เพื่อแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานซึ่งได้กล่าวไว้แต่ต้นแล้ว ที่ไม่เห็นด้วยมีเพียงร้อยละ ๑.๖๗ เท่านั้น จึงแสดงให้เห็นว่าสำนักงานจังหวัดส่วนใหญ่ประสบปัญหาเกี่ยวกับเครื่องเขียนแบบพิมพ์คล้าย ๆ กัน และเป็นเหตุให้การปฏิบัติงานของสำนักงานจังหวัดไม่ได้ผลและไม่รวดเร็วเท่าที่ควร

ปัญหาในการบริหารงานของสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์

ปัญหาในการบริหารงานของสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นปัญหาที่ผู้ศึกษาวิจัยใช้การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดรายบุคคล และการสังเกตการณ์จากประสบการณ์ที่ปฏิบัติงานอยู่ที่สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ตั้งแต่ปี ๒๕๑๘-๒๕๒๒ พอสรุปปัญหาได้ดังนี้

สัมภาษณ์ หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์	เมื่อ ๒๐ มกราคม ๒๕๒๑.
สัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๔	เมื่อ ๒๐ มกราคม ๒๕๒๑.
สัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๔	เมื่อ ๒๐ มกราคม ๒๕๒๑.
สัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๓	เมื่อ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๒๑.
สัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๓	เมื่อ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๒๑.
สัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด	เมื่อ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๑.
สัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่ธุรการ	เมื่อ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๒๑.
สัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี	เมื่อ ๒๐ เมษายน ๒๕๒๒.

๑. อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ จังหวัดเพชรบูรณ์นับเป็นจังหวัดที่มีปริมาณงานมาก จังหวัดหนึ่ง ประกอบกับเป็นเขตแทรกซึมของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ด้วย จึงทำให้หัวหน้าสำนักงานจังหวัดและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดบางคนต้องไปปฏิบัติงานด้านกองอำนาจการ รักษาความมั่นคงภายในด้วย โดยเฉพาะตำแหน่ง อักษร เลขต้องติดตามผู้ว่าราชการจังหวัดไป ปฏิบัติงานด้านจิตวิทยาในเขตก่อการร้ายเป็นประจำ ฉะนั้น เจ้าหน้าที่ของสำนักงานซึ่งมี จำนวนน้อยอยู่แล้วทำให้อัตรากำลังในการปฏิบัติงานประจำในสำนักงานน้อยยิ่งขึ้น งาน เกิดการล่าช้า ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานลดลงโดยลำดับ

เมื่อต้นปี ๒๕๒๐ และ ๒๕๒๑ กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งแต่งตั้งโยกย้าย เจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ออกหลายคนแต่ไม่มีการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ไปดำรง ตำแหน่งแทน เมื่อปลายปี ๒๕๒๑ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์มีเพียง ๓ คน เท่านั้น ฉะนั้น งานของสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงต้องมอบให้ที่ทำการ ปกครองจังหวัดช่วยปฏิบัติในบางเรื่อง ต่อมาเมื่อต้นปี ๒๕๒๒ กระทรวงมหาดไทยจึงได้ แต่งตั้งหัวหน้าสำนักงานจังหวัดและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ไปประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ ต้นปี ๒๕๒๒ สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์จึงมีเจ้าหน้าที่ ๑๐ อัตรา แต่กระนั้นก็ตาม ดังได้กล่าวแต่ต้นว่า จังหวัดเพชรบูรณ์มีปริมาณงานมาก ฉะนั้น จำนวนอัตรากำลังเจ้าหน้าที่เท่าที่มีอยู่จึงยังไม่ เพียงพอกับปริมาณงาน

อีกประการหนึ่งสำนักงานจังหวัดยังขาดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้เฉพาะด้าน เช่น นักสถิติ หรือนักเศรษฐศาสตร์ ช่างเทคนิค เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากสำนักงานจังหวัดจะต้อง ปฏิบัติงานด้านการวางแผน จัดทำโครงการต่าง ๆ จึงน่าจะมีเจ้าหน้าที่ที่ชำนาญเฉพาะ เป็นของตนเองเพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการวินิจฉัยสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัด และเพื่อความถูกต้องในการกำหนดโครงการ จากผลการสำรวจทัศนคติของหัวหน้าส่วน ราชการประจำจังหวัดเพชรบูรณ์ที่มีต่อสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ ปรากฏว่า ร้อยละ ๕๙.๕๙ มีความเห็นว่าสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ควรมีเจ้าหน้าที่ชำนาญเฉพาะด้าน เพื่อเป็นการ สะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำโครงการ ดังตารางที่ ๑๖

ตารางที่ ๑๖ อัตราส่วนร้อยละของส่วนราชการประจำจังหวัด เพชรบูรณ์
จำแนกตามความคิดที่ว่าสำนักงานจังหวัดควรมีเจ้าหน้าที่ชำนาญ
เฉพาะอย่าง เพื่อเป็นการสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูลและจัดทำ
โครงการ

คำตอบ	ส่วนราชการประจำจังหวัด เพชรบูรณ์	
	จำนวน	ร้อยละ
เห็นควยที่สุด	๑๕	๕๓. ๕๓
เห็นควย	๑๒	๓๖. ๓๓
ไม่เห็นควย	๑	๓. ๐๓
ไม่เห็นควยที่สุด	๑	๓. ๐๓
รวม	๓๓	๑๐๐

๒. อำนาจหน้าที่ของหัวหน้าสำนักงานจังหวัด ปัญหานี้เช่นเดียวกับสำนักงาน
จังหวัดทั่วไป คือ หัวหน้าสำนักงานจังหวัดไม่ใช่หัวหน้าส่วนราชการ ผู้รับผิดชอบที่แท้จริง
คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ฉะนั้น หัวหน้าสำนักงานจังหวัดจึงเป็นเพียงเจ้าหน้าที่คนหนึ่งของ
สำนักงานเท่านั้น ทำให้หัวหน้าสำนักงานสับสนต่อภาระหน้าที่ของตน ประกอบกับงานของ
สำนักงานจังหวัดมีปริมาณมากอยู่แล้ว หัวหน้าสำนักงานจังหวัดต้องรับผิดชอบงานในด้าน
ฝึกอบรมอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (หน.อพป.) ซึ่งเป็นงานของ กอ.รมน.เขต พช.
(กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดเพชรบูรณ์) อีกด้วย และบางครั้งงานของ
หน่วยงานอื่น ๆ ที่ยังดำเนินการไม่เสร็จสมบูรณ์หรือดำเนินการไม่ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน
ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งการให้หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นผู้เข้าไปจัดการเสมอ จึงคล้าย
กับว่าสำนักงานจังหวัดจะต้องทำงานให้กับทุกแผนกการในจังหวัด

จะเห็นได้ว่างานของหัวหน้าสำนักงานจังหวัดมีอยู่รอบคอบแต่อำนาจต่าง ๆ อยู่ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งหมด การทำงานของหัวหน้าสำนักงานจังหวัดจึงเป็นการทำงานตามคำบอก ตามคำสั่ง โดยไม่มีอำนาจจะตัดสินใจเป็นอย่างอื่น อีกประการหนึ่ง เรื่องการควบคุมเจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัด หัวหน้าสำนักงานจังหวัดยังไม่มีอำนาจเต็มที่ อำนาจเด็ดขาดอยู่ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะเป็นผู้สั่งการ เช่น การลาของข้าราชการ การอนุญาตไปราชการ การออกสำรวจข้อมูลระดับตำบล หมู่บ้าน เป็นต้น

๓. ด้านการเงิน ปัญหาการเงินของสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ เนื่องจากสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์เพิ่งมีเจ้าหน้าที่การเงินเมื่อต้นปี ๒๕๒๒ เดิมนั้นการเงินของสำนักงานจังหวัดฝากไว้กับแผนกเสมียนตราจังหวัด โดยให้แผนกเสมียนตราจังหวัดช่วยดำเนินการไปพลาง ๆ ก่อน ความซักซำมักเกิดขึ้นเสมอ ๆ ในเรื่องการจัดทำใบฎีกาเบิกเงินต่าง ๆ เพราะงานของแผนกเสมียนตราเองมีมากอยู่แล้ว

เมื่อมีเจ้าหน้าที่การเงินแล้วปัญหาเรื่องการบริหารการเงินไม่มี แต่ปัญหาที่ประสบคือ ปัญหาการเงินของสำนักงานจังหวัดมีน้อย เช่น เงินค่าใช้สอย ค่าเบี้ยเลี้ยง พาหนะ ค่าเช่าที่พัก ในการไปราชการของเจ้าหน้าที่สำนักงานจังหวัด และแต่ละปีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดจะต้องออกท้องที่และไปราชการสำรวจข้อมูลต่าง ๆ สม่าเสมอ ทำให้เงินหมวดค่าใช้สอยที่ส่วนกลางจัดสรรให้เป็นงวด ๆ ละ ๕,๐๐๐ บาท (สี่เดือนต่อหนึ่งงวด) นั้นไม่เพียงพอ

อีกประการหนึ่ง เงินค่าซ่อมแซมวัสดุครุภัณฑ์ที่จำเป็นต้องใช้ภายในสำนักงาน เช่น เครื่องพิมพ์ดีด งบค่าซ่อมแซมสิ่งของของสำนักงานจังหวัดจังหวัดต้องอาศัยเงินขององค์การบริหารส่วนจังหวัด หากจะเสนอเรื่องเพื่อขอเงินค่าซ่อมแซมไปยังส่วนกลางก็ทำได้ แต่เรื่องมักจะไม่ทันกับเหตุการณ์ เช่นกรณีซ่อมรถยนต์ประจำตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด หากคอยส่วนกลางอนุมัติจะเกิดการล่าช้าในการปฏิบัติงานได้

นอกจากนั้นสำนักงานจังหวัดยังไม่มียงบประมาณสำรองจ่าย ทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินงานเช่นกรณีมีเจ้าหน้าที่จากส่วนกลางไปตรวจเยี่ยมจังหวัดและจัดให้มีการเลี้ยงรับรองหรือเกิดการฉ้อฉลเงินจากกิจกรรมชาติ มีความจำเป็นต้องใช้เงินถ้ามีเงินสำรองจ่ายอยู่จะทำให้เกิดการคล่องตัวในการดำเนินงานอย่างมาก

๔. ปัญหาด้านสวัสดิการเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ส่วนใหญ่แล้วเป็นคนต่างท้องที่ (เป็นคนท้องที่ ๓ คน คนต่างท้องที่ ๗ คน) เรื่องบ้านพักจึงเป็นเรื่องสำคัญมาประกอบกับบ้านพักข้าราชการของเจ้าหน้าที่สำนักงานจังหวัดที่จังหวัดเพชรบูรณ์ไม่มี บ้านเช่าในตัวเมืองหายากและราคาแพง ทำให้ข้าราชการต้องทำงานแบบจำใจ ปัญหาด้านค่าครองชีพสูงเพราะจังหวัดเพชรบูรณ์ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมผลิตสินค้าเครื่องอุปโภคต้องอาศัยจากแหล่งอื่น และสินค้าประเภทเครื่องบริโภคตลาดเพชรบูรณ์ต้องอาศัยแหล่งผลิตจากจังหวัดใกล้เคียง จึงทำให้ราคาสินค้าต่าง ๆ ต้องบวกค่าขนส่งซึ่งใช้รถยนต์ใต้ทางเคียวเท่านั้นอีกด้วย ดังนั้น สินค้าในตลาดเพชรบูรณ์จึงมีราคาแพง เป็นผลให้อัตราค่าครองชีพสูงขึ้นด้วย ประกอบกับอัตราเงินเดือนของข้าราชการประจำปรับไม่ทันกับราคาสินค้า จึงทำให้ข้าราชการต้องประสบกับปัญหาค่าครองชีพดังกล่าว

๕. วัสดุอุปกรณ์ ดังได้กล่าวแล้วว่าจังหวัดเพชรบูรณ์มีปริมาณงานมาก ฉะนั้นวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติราชการจึงมีความจำเป็นต้องใช้มาก แต่เนื่องจากส่วนกลางจะเป็นผู้จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องเขียนแบบพิมพ์ต่าง ๆ จัดส่งไปให้ ฉะนั้น ในบางครั้งเกิดการล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์หรือส่งไปให้ผิดไปจากที่ต้องการ ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานอยู่เนื่อง ๆ บางครั้งส่งไปให้น้อย สำนักงานจังหวัดทำเรื่องขอไปอย่างหนึ่ง แต่ส่วนกลางกลับส่งไปให้อีกอย่างหนึ่ง วัสดุอุปกรณ์บางอย่างที่มีความจำเป็นต้องใช้ เช่น เครื่องพิมพ์ดีด เครื่องคิดเลข เครื่องอัดโรเนียว เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องตัดกระดาษ สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ยังไม่มี ต้องไปขอใช้จากส่วนราชการอื่น ๆ คู่เก็บเอกสารไม่เพียงพอ ห้องทำงานคับแคบทำให้การจัดโต๊ะทำงานและตู้เอกสารไม่เป็นระเบียบ สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ไม่มีรถยนต์พาหนะ

ในการติดต่อประสานงานกับส่วนราชการอื่น ๆ งานเวียนหนังสือมติคณะรัฐมนตรี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ต้องอาศัยรถจักรยานยนต์ของ เจ้าหน้าที่สำนักงานจังหวัด งานจึงล่าช้าไม่ทันกับเหตุการณ์ บางครั้งสิ้นสุกระยะเวลาแล้วแต่เรื่องยังไม่ถึงส่วนราชการ เจ้าของสังกัดเหล่านี้เป็นปัญหาที่กระทบกระเทือนการบริหารงานอย่างมาก

๖. การประสานงาน ส่วนราชการต่าง ๆ ภายในจังหวัดเพชรบูรณ์ยังขาดความเข้าใจในอำนาจหน้าที่และการทำงานของสำนักงานจังหวัด ว่ามีบทบาทสำคัญอย่างไร ทั้งนี้เพราะสำนักงานจังหวัดเป็นหน่วยงานใหม่การติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานไม่สะดวกเพราะการสื่อสารไม่ดีเท่าที่ควร บางหน่วยงานไม่มีโทรศัพท์และหน่วยงานแต่ละแห่งอยู่ไกลกันมาก การประสานงานจำเป็นต้องอาศัยรถยนต์หรือจักรยานยนต์ แต่สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ยังไม่มีรถยนต์และจักรยานยนต์ประจำสำนักงาน เมื่อการประสานงานไม่ดีเท่าที่ควรปัญหาในการปฏิบัติงานจึงเกิดขึ้น ความร่วมมือในการปฏิบัติงานน้อยมาก ตัวอย่างเช่น การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด สำนักงานขอความร่วมมือให้ทุกส่วนราชการสำรวจโครงการที่แต่ละหน่วยงานกำลังดำเนินการอยู่ส่งให้สำนักงานจังหวัด เพื่อทราบว่าจังหวัดเพชรบูรณ์ได้ดำเนินการอะไรบ้าง และติดต่อไปควรจะทำอะไรอีก

ตารางที่ ๑๓ อัตราส่วนร้อยละของส่วนราชการ จำแนกตามเจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดประสานงานกับส่วนราชการต่าง ๆ น้อยเกินไป

คำตอบ	ส่วนราชการ	
	จำนวน	ร้อยละ
เห็นควยที่สุด	๔	๑๒.๑๒
เห็นควย	๒๑	๖๓.๖๔
ไม่เห็นควย	๘	๒๔.๒๔
ไม่เห็นควยที่สุด	-	-
รวม	๓๓	๑๐๐

จากตารางที่ ๑๗ พบว่าการประสานงานของเจ้าหน้าที่สำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ กับส่วนราชการในจังหวัดยังคงน้อยเกินไป ซึ่งส่วนราชการต่าง ๆ เห็นด้วยร้อยละ ๖๓.๖๔ และไม่เห็นด้วยเพียงร้อยละ ๒๔.๒๔ เท่านั้น โดยทีมงานของสำนักงานจังหวัดเป็นงาน เน้นหนักด้านการประสานงานเพราะเป็นหน่วยงานศูนย์กลางในการบริหารงานของผู้นำราชการ จังหวัด จึงจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดควรจะไปประสานงานกับส่วนราชการ อื่น ๆ อย่างสม่ำเสมอ และสำนักงานจังหวัดควรจะมีบทบาทเกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้นำ ราชการจังหวัดและประสานโครงการต่าง ๆ ของจังหวัดเพชรบูรณ์มากกว่านี้ ตามเป้าหมาย ในการจัดตั้งสำนักงานจังหวัดนั้นต้องการให้สำนักงานจังหวัดเป็นเสมือนเสนาธิการของผู้นำ ราชการจังหวัด ฉะนั้น จึงจำเป็นที่หน่วยงานเสนาธิการจะต้องมีบทบาทเกี่ยวกับการตัดสินใจ ของผู้นำราชการจังหวัด เช่น การให้ข้อมูลที่ถูกต้อง การจัดลำดับความสำคัญของสถานการณ์ และปัญหาเร่งด่วนทั้งในด้านความปลอดภัยของประเทศไทย และด้านความเป็นอยู่ของประชาชน ทั้งยังต้อง เป็นหน่วยงานที่รอบรู้สถานการณ์ต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและถูกต้อง เพื่อจะได้เสนอให้ ผู้นำราชการจังหวัดตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ทันกับเหตุการณ์ และมีผลให้การบริหารงาน ด้านอื่น ๆ ของผู้นำราชการจังหวัดราบรื่นไปด้วย ผลการสำรวจทัศนคติของส่วนราชการใน จังหวัดเพชรบูรณ์ปรากฏว่าร้อยละ ๕๔.๕๕ เห็นด้วยกับการที่ให้สำนักงานจังหวัดมีบทบาท เกี่ยวกับการตัดสินใจของผู้นำราชการจังหวัดมากกว่านี้ และร้อยละ ๓.๐๓ ไม่เห็นด้วย

๗. การสั่งงานของส่วนกลาง ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งของสำนักงานจังหวัด เพชรบูรณ์คือ การสั่งงานของส่วนกลาง โดยเฉพาะฝ่ายประสานโครงการมีหน่วยงานจาก ส่วนกลางสั่งการหลายหน่วยงาน เช่น ศูนย์พัฒนาภาคเหนือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานนโยบายและแผนมหาดไทย และสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่งแต่ละหน่วยงานสั่งการโดยไม่มีการประสานงานกัน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความไม่แน่ใจว่าคำสั่งของหน่วยงานใดเป็นเป็นคำสั่งที่ถูกต้อง เช่น การ วางโครงการหรือการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดศูนย์พัฒนาภาคเหนือให้ทำอย่างหนึ่ง สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสั่งให้ทำอีกอย่างหนึ่ง และสำนักงานปลัด กระทรวงมหาดไทยสั่งให้ปฏิบัติอีกอย่างหนึ่ง โดยที่รูปแบบที่แท้จริงที่ถือเป็นมาตรฐานยังไม่มี

และไม่แน่นอนว่าการวางแผนพัฒนาตามแบบของหน่วยงานใดเป็นแบบแผนที่ถูกต้อง ปัญหาเหล่านี้ ส่วนกลางควรที่จะประชุมตกลงในหลักเกณฑ์และยอมรับเสียก่อนว่าจะดำเนินการในรูปเดียวกัน และมอบหมายให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง เป็นผู้สั่งการ เพียงหน่วยงานเดียว หากยังถือปฏิบัติ เช่นเดิมจะทำให้ขาดเอกภาพในการสั่งการ ขาดหน่วยงานกลางโดยเฉพาะ

อีกประการหนึ่ง หนังสือเวียนต่าง ๆ เช่นมติคณะรัฐมนตรี กฎหมาย กฎข้อบังคับอื่น ๆ ควรจะได้จัดส่งไปให้จังหวัดมากพอที่จะแจกจ่ายหน่วยงานอื่น ๆ ได้จังหวัดไม่ต้องเสียเวลาในการจัดทำใหม่ เพราะอุปกรณ์เครื่องเขียนแบบพิมพ์ของจังหวัดมีน้อย ทั้งยังเป็นการประหยัดเวลาอีกด้วย

๔. อำนาจของเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดไม่มีอำนาจเป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองเหมือนปลัดอำเภอ ฉะนั้น การจับกุมผู้กระทำผิดกฎหมายจึงกระทำไม่ได้ แต่ขณะเดียวกันสำนักงานจังหวัดต้องปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำผิดกฎหมายเป็นประจำ เช่น การจับกุมผู้ถูกรุกทำลายป่าไม้ การค้ากำไรเกินควร ปัญหาน้ำมัน และต้องติดตามผู้ว่าราชการจังหวัดไปในการจับกุมผู้มีอิทธิพล เช่น การทำลายป่า เป็นต้น หากพิจารณาในแง่กฎหมายแล้ว เจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดยังไม่มีอำนาจดังกล่าว จึงควรที่จะมีการพิจารณาแก้ไขกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดซึ่งเสมือนเป็นเลขานุการและคณะผู้ทำงานของผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองเหมือนปลัดอำเภอ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของผู้ว่าราชการจังหวัดมากขึ้น

๕. ห้องปฏิบัติการ ดังได้กล่าวแล้วว่าสำนักงานจังหวัดแบ่งงานออกเป็น ๒ ฝ่าย คือ ฝ่ายเลขานุการและฝ่ายประสานโครงการ สำหรับฝ่ายประสานโครงการนั้น จะต้องอาศัยห้องพิเศษเรียกว่า ห้องปฏิบัติการ เพื่อเหมาะแก่การบรรยายสรุปข้อราชการจังหวัด เพชรบูรณ์เพื่อชี้แนะแนวทางพัฒนาจังหวัด เพื่อเป็นแหล่งรวบรวมสถิติข้อมูลต่าง ๆ ของจังหวัด เป็นลักษณะการย่อจังหวัดเพชรบูรณ์ให้อยู่ในห้องแคบ ๆ เหมาะแก่การวิเคราะห์ในเชิงสร้างสรรค์การพัฒนาจังหวัดต่อไป การที่จะจัดทำห้องปฏิบัติงานประจำให้เป็นห้อง

ปฏิบัติการนั้น ไม่เหมาะสมเพราะห้องทำงานประจำแคบ หากจัดท่าห้องปฏิบัติการจะทำให้
คับแคบกว่าเดิมไม่สะดวกแก่การปฏิบัติงานจึงจำเป็นต้องมีห้องปฏิบัติการ เฉพาะ

๑๐. การติดต่อสื่อสาร ในจังหวัดเพชรบูรณ์การติดต่อสื่อสารไม่ทันสมัย ไม่มี
โทรศัพท์ทางไกล วิทยุต่าง ๆ ใช้อู่ในวงจำกัดที่ปฏิบัติงานได้คือได้แก่การไปรษณีย์โทรเลข
การติดต่อสื่อสารกับส่วนกลางไม่สะดวกเครื่องโทรศัพท์สายตรงจากส่วนกลาง ของฝ่ายสื่อสาร
กระทรวงมหาดไทยยังไม่ได้ติดตั้ง ฉะนั้น การสั่งการต่าง ๆ จากส่วนกลางและการ
ประสานงานระหว่างจังหวัดเพชรบูรณ์กับส่วนกลางล่าช้าไม่ทันต่อเหตุการณ์

๑๑. เจ้าหน้าที่ขาดความชำนาญ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์ส่วนใหญ่
จะเป็นเจ้าหน้าที่ที่เพิ่งได้รับการบรรจุแต่งตั้งใหม่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อน
หรือบางคนมีประสบการณ์มาจากหน่วยงานอื่น ๆ แต่ไม่เคยปฏิบัติงานด้านการวางแผน ฉะนั้น
ฝ่ายประสานโครงการจึงขาดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถในด้านการรวบรวมข้อมูล
วิเคราะห์ข้อมูล การประสานแผนการวางแผน และการจัดทำโครงการ ทำให้แผนพัฒนา
จังหวัดเพชรบูรณ์ไม่สมบูรณ์ครอบคลุมทั้งหมด อีกประการหนึ่งการที่สำนักงานปลัดกระทรวง
มหาดไทยมีคำสั่งแต่งตั้งโยกย้ายเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ ๔ ลงมาบ่อย ๆ ทำให้จังหวัดขาดบุคคล
ที่ชำนาญพื้นที่ในการจัดทำโครงการ เพราะงานด้านการวางแผนจะต้องอาศัยบุคคลซึ่งคุ้นเคย
กับท้องถิ่นเป็นอย่างดี มีประสบการณ์ในท้องถิ่นมากพอสมควร สามารถรู้ว่โครงการต่าง ๆ
นั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ การที่โยกย้ายเจ้าหน้าที่บ่อย ๆ จะทำให้เกิดผลเสียในการปฏิบัติงาน
อย่างมาก

สรุป จากผลการศึกษาวิจัยปัญหาการบริหารงานของสำนักงานจังหวัดโดยทั่วไป
และปัญหาการบริหารงานของสำนักงานจังหวัดเพชรบูรณ์จะเห็นได้ว่าปัญหาในการบริหารงานนั้น
คล้ายคลึงกัน เพราะสำนักงานจังหวัดเป็นหน่วยงานใหม่ในวงการราชการ การดำเนินงาน
อยู่ในระหว่างเริ่มต้นอยู่ระหว่างการสร้างความเชื่อมั่นปลูกศรัทธาให้เกิดแก่หน่วยงานอื่น ๆ
ปัญหาใหญ่ ๆ ที่เผชิญอยู่สรุปได้ดังนี้

๑. อัตรากำลัง เจ้าหน้าที่มีน้อยไม่คุ้มกับปริมาณงาน
๒. งบประมาณค่าใช้จ่ายไม่สอดคล้องกับการใช้จ่าย
๓. วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานไม่เพียงพอ
๔. การประสานงานกับส่วนราชการอื่น ๆ ยังไม่เข้าใจการดำเนินงานของสำนักงานจังหวัด จึงไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร

๕. อำนาจหน้าที่ของหัวหน้าสำนักงานจังหวัด หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นเพียงเจ้าหน้าที่คนหนึ่งของสำนักงานจังหวัดเท่านั้น เพราะยังไม่มีกฎหมายรับรองให้หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าส่วนราชการของสำนักงานจังหวัดที่แท้จริงคือผู้ว่าราชการจังหวัด ดังนั้น หัวหน้าสำนักงานจังหวัดจึงไม่มีอำนาจตัดสินใจเด็ดขาดเกี่ยวกับงานของสำนักงานจังหวัด เพราะตามกฎหมาย^๑ อำนาจการตัดสินใจอยู่ที่ผู้ว่าราชการจังหวัด

๖. ความไม่เข้าใจงานในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานจังหวัด
๗. สถานที่ปฏิบัติงานคับแคบ
๘. การสั่งการของส่วนกลางไม่มีเอกภาพขาดหน่วยงานกลางเฉพาะ

ปัญหาคงกล่าวข้างต้นเป็นปัญหาซึ่งจะต้องเร่งดำเนินการแก้ไข เพราะสำนักงานจังหวัดเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ศูนย์กลางในการบริหารงานของผู้ว่าราชการจังหวัดหากยังมีปัญหาข้อขัดข้อง เช่นนี้เกิดขึ้นจะทำให้ศูนย์กลางการปฏิบัติงานไม่สามารถดำเนินงานต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพผลเสียจะเกิดแก่จังหวัด.